

Gemeente van Jezus Christus,

Misschien wel het meest bekende gedicht binnen christelijk Nederland is dat van voetstappen in het zand. Het gaat over iemand die droomt dat hij met Jezus over het zand loopt. Op een gegeven moment kijkt hij terug en ziet hij heel zijn levensloop. De mooie, gelukkige tijden... Maar ook de droevige, pijnlijke perioden... En wanneer hij beter kijkt ziet hij dat juist in die donkere tijden er niet twee, maar slechts één paar voetstappen zijn. Waar was Jezus, juist toen? De woorden klinken: 'Mijn lieve kind, toen het moeilijk was, toen heb ik jou gedragen...'

Prachtig... En tegelijkertijd misschien ook wel een heel herkenbare ervaring... Juist toen het moeilijk was gaf Jezus de kracht, gaf Hij hoop, Hij was er... Terugkijkend vragen we onszelf af: 'hoe heb ik het toen ooit kunnen volhouden?' Maar we weten het antwoord: 'Hij was er'.

Dat is de gelovige in ons die spreekt... Het zal mij echter niet verbazen als ieder van ons ook een andere ervaring kent. Juist toen het moeilijk was: 'waar is God?' Het kan zo oneerlijk aanvoelen als je om je heen kijkt en ziet dat het met anderen die ouder zijn, die minder gezond leven, het veel beter gaat dan met jou. Of juist andersom... Iemand die zo liefdevol is, zo gelovig ook, maar het ook zo moeilijk heeft... Als God almachtig is, als Hij goed is... Waarom helpt Hij dan niet? Waarom lost Hij het probleem niet op, waarom geneest Hij niet... Waarom? Waar is God?

We lazten vanochtend een deel van Daniël 3. Ik geloof dat dit hoofdstuk één van de meest fundamentele hoofdstukken in het Oude Testament is om het christelijk geloof te kunnen begrijpen. Hier zien we in de praktijk wat verlossing betekent en wat het niet betekent. In de woorden van Daniël 3 zien we het geloof in zijn volle glorie.

Het verhaal begint bij koning Nebukadnessar. Hij is de allerbelangrijkste. Althans, hij wil dat je dat denkt. Hij geeft het bevel en er komt een enorm gouden beeld, zo'n dertig meter hoog. De koning van Babel hoeft de opdracht maar te geven en dan moet iedereen in aanbidding neervallen voor het beeld... En een ieder die dat niet doet zal in een brandende oven worden gegooid...

Dit is complete waanzin. Op alle vlakken. Waarom wordt er zoveel geld verspild aan zo'n beeld? Waarom zou je dat beeld aanbidden, het kan niets, het is een levenloos object? En waarom de meest extreme straf, doodstraf, voor een ieder die niet knielt? Het slaat helemaal nergens op. Het is een wereld die compleet is doorgeslagen in de macht van een individu... Geld en macht worden aanbeden...

Het schokkende is dat de waanzin in onze tijd nog veel groter is. De 26 rijkste mensen hebben ongeveer evenveel geld als de armste helft van de wereldbevolking bij elkaar opgeteld. Er hoeft dan niet in aanbidding te worden neergevallen voor een beeld. Maar de machtsstructuren die de armen onderdrukken zijn minstens even bizar en oneerlijk als het bevel van koning Nebukadnessar dat iedereen het beeld moet aanbidden. In onze tijd worden het geld en de macht ook aanbeden, maar dan op een veel grotere schaal, en met veel meer slachtoffers...

Het bevel van Nebukadnessar gaat in tegen de tien geboden. Het is in de ogen van God niet goed als mensen

beelden maken en daarvoor neerknielen en die aanbidden. En dus kiezen de drie vrienden van Daniël ervoor om niet naar de koning te luisteren. Ze trekken de grens en blijven trouw aan God. Een dappere keuze, want de mogelijke straf is duidelijk.

Het is opvallend dat Daniël hier niet genoemd wordt. Waar is hij in dit verhaal? Dat weten we niet. We lezen dat de koning het bevel geeft dat alle hoge ambtenaren het beeld moeten aanbidden, daar was Daniël dus één van... Maar hij is er niet. De Bijbeluitleggers vermoeden dat Daniël vanwege bepaalde plichten en verantwoordelijkheden niet samen met zijn vrienden bij het beeld aanwezig was. Fijn voor Daniël, maar Sadrach, Mesach en Abednego moeten het hier dus doen zonder hun goede vriend. Ook wanneer het moeilijker wordt...

In het Babylonische rijk is er altijd een machtsstrijd bezig. Alle machthebbers zien in collega's concurrenten op de weg naar nog meer macht. En zo zien enkele Chaldeeën een kans om drie hoge ambtenaren definitief uit te schakelen. Ze stappen naar de koning om de drie Judeeërs aan te geven. Zij zijn niet gehoorzaam...

Koning Nebukadnessar barst in woede uit en laat Sadrach, Mesach en Abednego bij zich roepen. Daar begonnen wij te lezen. De koning geeft de drie vrienden nog een laatste kans om hun fout te herstellen. Als ze het beeld aanbidden zullen ze leven, en anders... Heftige gebeurtenis. Je staat tegenover de machtigste man ter wereld in al zijn majesteit, pracht en praal. En hij geeft je de keuze tussen leven... Of in de brandende oven geworpen worden... Nebukadnessar vraagt: 'En welke god zal jullie dan uit mijn handen kunnen redden?'

Mooi antwoord geven Sadrach, Mesach en Abednego: 'Wij vinden het niet nodig uw vraag te beantwoorden, want als de God die wij vereren in staat is ons te redden uit een brandende oven en uit uw handen, dan zal Hij ons redden. Zo niet, weet dan, majesteit, dat wij uw goden niet vereren, noch buigen voor het gouden beeld dat u hebt opgericht.' Voor de drie vrienden spreekt het voor zich dat God hen kan redden. De tekst is een beetje lastig in de zin dat je misschien leest dat de drie jongemannen zich afvragen of God wel in staat is om hen te redden. Nee, voor hen is het duidelijk: God kan ons redden. Maar misschien doet Hij het niet... Hoe dan ook, voor het beeld knielen zullen ze niet...

Waar de koning eerder al in woede was uitgebarsten wordt hij nu zelfs razend. Begrijpelijk. Drie van zijn belangrijkste ambtenaren weigeren op zijn bevel in te gaan voor de ogen van zijn hoogwaardigheidsbekleders. Dit is een afgang voor Nebukadnessar en dat wil hij recht zetten. Hij wil zijn macht laten gelden. En dus wordt de oven uitzonderlijk heet opgestookt. De sterkste mannen uit het leger binden de drie stevig vast en gooien hen in de vlammen. De soldaten zelf moeten het met hun leven bekopen. Het bevel van Nebukadnessar was zo letterlijk mogelijk opgevolgd en dus was de oven te veel opgestookt, en de sterke mannen sterven door de uitslaande vlammen. Sadrach, Mesach en Abednego zijn in het vuur...

En dan... Het grote wonder... Nebukadnessar ziet vier mannen in de oven vrij rondlopen. Vier... Sadrach, Mesach en Abednego... En een vierde, iemand die lijkt op een godenzoon... En daarmee komen we tot de kern. Dit is wat verlossing in het geloof is.

Verlossing is niet dat God ons van alle problemen redt. Er gebeurt geen wonderlijk iets waardoor Sadrach, Mesach en Abednego niet de oven in moeten. De vlammen zijn er. Zo

ook in ons leven. Soms moeten wij die oven in. Dat is het slechte nieuws. God voorkomt niet dat er vlammen in het leven zijn. Dit is het goede nieuws: God is met ons in het vuur. Dat is wat verlossing is. Ontdekken dat God Immanuël is: God met ons. Juist ook in het vuur, in de oven: Hij is erbij.

In Jesaja horen we God spreken: 'Moet je door het water gaan – Ik ben bij je; of door rivieren – je wordt niet meegeleurd. Moet je door het vuur gaan – het zal je niet verteren, de vlammen zullen je niet verschroeien.' Soms is het leven zo heftig, soms moet je door het vuur, door de waterstromen. Maar God is erbij. En dat verandert alles. Het lijden wordt niet weggenomen, maar we zullen er ook niet aan onderdoor gaan, want Hij is erbij. Het zal ons niet vernietigen, want God is met ons... Met de psalmdichter geloven wij: 'Al gaat mijn weg door een donker dal, ik vrees geen gevaar, want U bent bij mij, uw stok en uw staf, zij geven mij moed.' Het donkere dal is er soms, maar Hij is erbij... Hij draagt ons, slechts één spoor voetstappen...

Jezus belooft het ook 'Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld.' Dit is dé grote zekerheid van ons leven. Wat er ook gebeurt, hoe hoog de pieken van ons leven, of hoe donker de diepe dalen ook zijn: we zijn niet alleen. Hij is erbij. Door de vlammen van de oven heen, de stress die ons soms kan overweldigen, de zorgen en de moeiten: wij zijn nooit alleen. Hij is er bij, altijd!

Altijd? Nee, één keer niet. Eén keer is Jezus voor ons uit gegaan. Aan het kruishout van Golgotha was Jezus waar wij moesten zijn, maar wij waren er niet... Want Jezus was er voor ons. Hij heeft gedragen wat wij moesten dragen, Hij heeft geleden wat wij moesten lijden, Hij heeft het volbracht... De weg geopend naar de eeuwige toekomst op de Nieuwe Aarde. Als wij naar het kruis kijken dan zien we hoe diep Gods liefde is, en dan weten we: God is met ons, hoe dan ook, waar dan ook, wanneer dan ook... Hij is erbij... Ook wanneer als wij dat even niet zien of niet ervaren... Hij is er wel!

Dat is ook de belofte die ik jou vandaag wil meegeven Cornelie... Als diaken, en daarnaast ook als moeder en in je werk zal het vaak heel mooi zijn, heel goed... Deel het met Jezus, Hij is erbij... Maar het zal soms ook uitdagend zijn, lastig om alle ballen hoog te houden, en soms zit het ook gewoon tegen... Onthoud dan ook altijd. Je doet het niet alleen, nooit alleen. Altijd met Hem!

En ook voor ons als gemeente. Het is vandaag startzondag. Begin van een nieuw kerkelijk seizoen. Wij hopen, en verwachten misschien wel hele mooie dingen... Als het zo is, dank God, Hij is erbij. Het is Zijn zegen... Immanuël, God met ons...

Het verhaal gaat verder... De drie vrienden worden uit de oven geroepen door koning Nebukadnessar. Dat is opvallend... Aan het einde van het verhaal is het niet God die de jongemannen uit de oven haalt. Hij was erbij, Hij is er... Maar het is koning Nebukadnessar die tot inkeer komt en Sadrach, Mesach en Abednego uit de vlammen haalt. Zo is God. Hij is met ons in het vuur, redt ons door de vlammen heen, maar ook vaak op andere manieren, door mensen of omstandigheden, heen. Bijvoorbeeld door het reddend handelen van een arts. Of in dit geval door Nebukadnessar, juist de persoon die de ellende teweeg bracht. God redt niet altijd op wonderlijke wijze, soms ook op een heel gewone manier.

In Daniël 3 leren we God kennen als Hij die er bij is, altijd... Maar deze tekst heeft ook iets te zeggen over ons als gelovigen. In Sadrach, Mesach en Abednego zien wij ons

voorbeeld. Vlak voordat ze in de oven gegooid worden spreken de drie tegen Nebukadnessar: 'Wij vinden het niet nodig uw vraag te beantwoorden, want als de God die wij vereren in staat is ons te redden uit een brandende oven en uit uw handen, dan zal Hij ons redden. **Zo niet**, weet dan, majesteit, dat wij uw goden niet vereren, noch buigen voor het gouden beeld dat u hebt opgericht.'

De vrienden staan tegenover de machtige koning. Hij gelooft totaal niet in de God van Sadrach, Mesach en Abednego. Nebukadnessar is volledig overtuigd van zijn eigen geloof, van zijn eigen macht, zijn eigen kunnen. En iedereen lijkt aan zijn kant te staan... Tegenover die overmacht staan Sadrach, Mesach en Abednego en zij geloven wel in God. Zij weten dat God hen door de vlammen heen kan redden... Maar misschien doet Hij het niet... God kan redden, **Maar 'zo niet**, weet dan, majesteit, dat wij uw goden niet vereren, noch buigen voor het gouden beeld dat u hebt opgericht.' De vrienden maken hun eigen wil, hun eigen verlangens en hun eigen gedachten ondergeschikt aan die van God. En dat is ook ons voorbeeld... Hoe moeilijk dat soms ook kan zijn...

Wanneer je ziek bent kan God je beter maken, Hij kan dokters helpen om je te genezen. Hij kan dat doen. Je hoopt dat Hij het doet... **Maar zo niet**, wij blijven trouw aan God...

Aan het begin van een nieuw kerkelijk seizoen. Wij hopen, wij bidden om de zegen van God over al onze activiteiten. **Maar zo niet**, wij blijven Hem eren...

Wij geloven en vertrouwen erop dat God bepaalde dingen wel of juist niet zal doen. **Maar zo niet**, wij blijven geloven in Jezus Christus, zijn sterven en opstanding. Wij geloven dat wat er ook gebeurt God met ons is...

En dat is waar het om draait. Wij denken te weten wat het goede is, en daarmee denken wij ook te weten wat het beste is wat God kan doen... Maar we horen het God al zeggen in Jesaja: 'Mijn plannen zijn niet jullie plannen, en jullie wegen zijn niet mijn wegen – spreekt de HEER. Want zo hoog als de hemel is boven de aarde, zo ver gaan mijn wegen jullie wegen te boven, en mijn plannen jullie plannen.'

Aan het kruis zien we de lijdende God, uit liefde. Hij die belooft dat Hij met ons is, 'alle dagen tot aan de voltooiing van deze wereld.' Dat is wie God is, zo groot is Zijn liefde... En Hij belooft... Ik ben met je... Hij belooft niet dat het leven ons altijd voor de wind zal gaan. Soms zal het tegenzitten. Misschien begrijpen wij dat niet... Maar in dit alles. Hij is er...

Immanuël, God met ons. Vandaag, dit kerkelijk seizoen, ons hele leven. Hij is er bij. Soms zij aan zij, en soms draagt Hij ons. Maar Hij is er. Hij redt niet altijd op de manier die wij willen. Maar Hij is er wel. Met Zijn goedheid, Zijn liefde, Zijn aanwezigheid. Hij is er! Halleluja, amen.

Met eventuele reacties op deze preek kunt u terecht bij ds. Stefan Honing. stefanhoning@gmail.com of 06-48883410